

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda (sprawozdawca)

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie J K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 lutego 2016 r.,
zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2015 r., w
sprawie III SO [...]

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyborca J. K. wniósł do Sądu Najwyższego pismo z dnia 22 grudnia 2015 r., nazwane „zażalenie”, w którego treści zaskarżył postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2015 r., III SO [...] „wydane przez SSN Romualdę Spyt, Krzysztofa Staryka, Małgorzatę Wrębiakowską-Marzec”, odrzucające zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2015 r., III SO [...], odrzucające zażalenie z dnia 18 czerwca 2015 r. na postanowienie Sądu Najwyższego z 9 czerwca 2015 r., III SW [...] „w przedmiocie nienadania dalszego biegu protestowi wyborczemu”.

Jako podstawę prawną zażalenia jego autor wskazał art. 394 § 1 pkt 11 k.p.a. w związku z art. 78 i art. 176 ust. 1 Konstytucji RP. Równocześnie autor pisma wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia „rażąco naruszającego wyżej wymienione przepisy prawa oraz art. 2, 4, 7, 8, 30, 32, 37.1, 40, 45.1, 183.1

Konstytucji RP w zw. z art. 394 z ind. 1 § 3 k.p.c., a także art. 3, 13, 14 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Co już wyżej zostało podniesione, obecnie oceniane pismo wniesione przez J. K., określone przez niego jako zażalenie, jest już kolejnym takim pismem będącym przedmiotem postępowania przed Sądem Najwyższym. Wypada więc jeszcze raz przypomnieć, że ostatnie z nich zostało odrzucone przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 5 listopada 2015 r., III SO [...], w którego uzasadnieniu wyczerpująco omówiono charakter środka odwoławczego, jakim jest zażalenie, jak również przyczyny niedopuszczalności wniesienia jakiegokolwiek środka odwoławczego od orzeczenia Sądu Najwyższego.

Podzielając w pełni te zapatrywania, Sąd Najwyższy w obecnym składzie stwierdza zatem, że skoro oceniane w niniejszym postępowaniu pismo jest dotknięte tą samą nieusuwalną wadą (jest z tych samych przyczyn niedopuszczalne), to także musi podlegać odrzuceniu.

Sąd Najwyższy zauważa więc jedynie, odwołując się do art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁰ k.p.c., że tego rodzaju sprawa mogłaby zostać, ze względu na charakter rozstrzygnięcia, rozpoznana w składzie jednoosobowym, a rozpoznanie jej w składzie trzech sędziów stanowi konsekwencję skierowania „zażalenia” na posiedzenie niejawne celem rozpoznania tego „zażalenia”, czyli dokonania jego oceny merytorycznej.

Kierując się przedstawionymi wcześniej motywami, na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. i w związku z art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.